LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO

2026-01-21 Nr. 429-22
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja su draudiku sudarė būsto draudimo sutartį (draudimo liudijimas TIA Nr. (duomenys neskelbtini)), kuria draudiko parengtų Būsto draudimo taisyklių Nr. 67[1] (toliau – Taisyklės) pagrindu ir draudimo variantu „Maksimalus“ buvo apdraustas pareiškėjai nuosavybės teise priklausantis butas, esantis adresu: (duomenys neskelbtini), (toliau – draudimo sutartis). Draudimo laikotarpis – nuo 2025 m. liepos 30 d. iki 2026 m. liepos 29 d.

2025 m. rugsėjo 20 d. pareiškėja draudiką informavo įvykį: „Po paskutinio užliejimo kuris įvyko birželio mėnesį žalos nr. 4572122 valant veidrodžius koridoriuje pastebėjau klibanti viena veidrodį, atklijavus jį pastebėta išsiputusi sienos dalis, nuėmus durų apvadą matosi sienos trūkis, tinklo sluoksnis atlipes nuo plytos ir susiformavusi pūslė“ (toliau – Įvykis). Pareiškėja draudikui pateikė su Įvykiu susijusias nuotraukas. 2025 m. lapkričio rugsėjo 23 d. draudikas informavo pareiškėją apie apskaičiuotą 508,81 Eur draudimo išmoką ir nurodė, kad draudimo išmoka apskaičiuota už vienos sienos remontą.

2025 m. rugsėjo 24 d. pareiškėja informavo draudiką, kad nesutinka su apskaičiuota draudimo išmoka, nes draudimo išmoka turi būti apskaičiuojama už visos patalpos sienų, o ne vienos sienos, remontą, t. y. dažymą. Pareiškėja nurodė, kad perdažius tik vieną patalpos sieną susidarys spalvų neatitikimas, todėl turi būti perdažoma visa patalpa.

2025 m. rugsėjo 24 d. draudikas paaiškino pareiškėjai, jog draudimo išmoka apskaičiuota už vienos sienos remontą, remiantis Taisyklių nuostatomis, pagal kurias draudikas neatsako už spalvos, atspalvio neatitikimus. Atsižvelgiant į tai, draudimo išmoka nebus perskaičiuojama.

Pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką, o šis, nustatęs, kad pareiškėjos pretenzija, remiantis teisės aktų reikalavimais, turėjo būti adresuota draudikui, persiuntė ją draudikui ir paprašė pateikti motyvuotą rašytinį atsakymą.

Draudikas pateikė atsakymą į pareiškėjos pretenziją ir nurodė, kad, vadovaujantis Taisyklėmis, kai pastatai ar namų turtas, apdrausti atkūrimo verte, dėl draudžiamojo įvykio sugadinti, nuostolis yra šio turto remonto kaina. Nuostoliu laikomos tik remonto išlaidos, būtinos sugadintam turtui atkurti iki buvusios prieš pat įvykį būklės, neviršijančios to turto atkūrimo vertės, buvusios prieš pat draudžiamąjį įvykį. Be to, pagal Taisykles, draudikas neatsako už spalvos, atspalvio ar nežymius kokybės neatitikimus tarp suremontuotos ir likusios pastato (patalpos) ar apdrausto daikto dalies. Vis dėlto draudikas, siekdamas taikiai išspręsti susidariusią situaciją, perskaičiavo žalos dydį ir parengė naują remonto darbų sąmatą, pagal kurią nustatytas žalos dydis – 650,01 Eur.

Pareiškėja nesutiko su draudiko perskaičiuotu žalos dydžiu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą perskaičiuoti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos buto sienai padarytą žalą, draudimo išmoką apskaičiuojant už visos patalpos sienų perdažymą.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Jame draudikas pakartojo atsakyme į pareiškėjos pretenziją išdėstytus argumentus ir aplinkybes bei prašė pareiškėjos reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudikas laikėsi pozicijos, kad, vadovaujantis Taisyklėmis, pareiškėjos

[1] 2021 m. kovo 30 d. redakcija, galioja nuo 2021 m. balandžio 16 d.

nuostoliu laikytina tik sugadintos sienos, o ne visos ta spalva dažytos patalpos remonto kaina. Be to, vienos sienos perdažymas nereiškia spalvos ar atspalvio skirtumo nuo kitų patalpos sienų, nes dažai turi paletes ir kodus, pagal kuriuos parenkami dažai, tai patvirtina ir draudiko pasitelktų ekspertų paaiškinimai. Draudiko manymu, pareiškėjos reikalavimas apskaičiuoti draudimo išmoką už visų patalpos sienų perdažymą prieštarauja ekonomiškumo, protingumo ir sąžiningumo principams. Atsižvelgdamas į tai, draudikas nurodė besilaikąs pozicijos, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota tinkamai, atsižvelgiant į šalių sudarytos draudimo sutarties sąlygas, todėl prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos, atlyginančios su Įvykiu susijusias pareiškėjos turto remonto išlaidas, dydžio pagrįstumo.

Siekiant išspręsti šalių ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas pagrįstai, remdamasis šalių sudarytos draudimo sutarties sąlygomis: 1) priėmė sprendimą atlyginti tik pažeistos sienos remonto darbų kainą; 2) tinkamai nustatė pažeistos sienos remonto darbų kainą.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalį). CK 6.38 straipsnyje įtvirtinti prievolių vykdymo principai įpareigoja sutarties šalis savo prievoles vykdyti sąžiningai, tinkamai, pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nėra – vadovaujantis protingumo kriterijais. Be to, kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir vykdydama prievolę bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis).

Šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką, draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas ir sąlygas. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatomos tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose[2].

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį[3]. Taigi draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis)[4].

Nagrinėjamu atveju draudimo sąlygas įtvirtinančiame draudimo liudijime nustatyta, kad butas apdraustas plačiausios apsaugos draudimo variantu „Maksimalus“, atkūrimo verte.

[2] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

Taisyklių A IV dalies 1.12 papunktyje apibrėžiama plačiausia turto draudimo apsauga, kuri „apima bet kokius šio turto sugadinimo, sunaikinimo ar praradimo įvykius, staiga ir netikėtai įvykusius draudimo apsaugos galiojimo metu, išskyrus nedraudžiamuosius įvykius, nurodytus Taisyklių A IV dalies 1.1–1.12 papunkčiuose ir bendrų nedraudžiamųjų įvykių sąraše (Taisyklių A IV dalies 4 punktas)."

Nagrinėjamu atveju šalys iš esmės nesiginčija dėl Įvykio pripažinimo draudžiamuoju, tačiau pareiškėja nesutinka su draudiko apskaičiuotu draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjos turtui padarytą žalą, dydžiu.

Pažymėtina, kad, pagal kasacinio teismo praktiką, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti[5].

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Ginčų nagrinėjimo taisyklių 44 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, kad pareiškėja turi įrodyti, kad draudiko apskaičiuota išmoka turtui atkurti yra nepagrįsta, nepakankama tam, kad būtų atlyginti pareiškėjos patirti nuostoliai. Draudikas, atvirkščiai, turi pagrįsti, kad jo atlikti skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi priimdamas sprendimą dėl draudimo išmokos, yra teisingi, o nustatytas galutinis atlygintinos žalos dydis atitinka visiško nuostolių atlyginimo principą.

1. Dėl draudiko sprendimo atlyginti tik pažeistos sienos remonto darbų kainą

Pareiškėjos teigimu, draudikas privalo atlyginti visos patalpos sienų perdažymo išlaidas, nes perdažius tik apgadintą sieną susidarys spalvų (atspalvių) neatitikimas, o tai neužtikrins turto atkūrimo į iki Įvykio buvusią būklę.

Taisyklių B III dalies 2.2 papunktyje nustatytas nuostolio apibrėžimas: kai pastatai (pastatų elementai (įrenginiai) ar namų turtas, apdrausti atkūrimo verte, dėl draudžiamojo įvykio sugadinti, nuostolis yra šio turto remonto kaina. Nuostoliu laikomos tik remonto išlaidos, būtinos sugadintam turtui atkurti iki buvusios prieš pat įvykį būklės, neviršijančios to turto atkūrimo vertės, buvusios prieš pat draudžiamąjį įvykį.

Vadovaujantis Taisyklių B III dalies 7 punktu, draudikas neatsako už spalvos, atspalvio ar nežymius kokybės neatitikimus tarp suremontuotos ir likusios pastato (patalpos) ar apdrausto daikto dalies. Taigi, net tuo atveju, jeigu susidarytų nežymus atspalvių skirtumas, toks žalos atlyginimas nebūtų laikomas netinkamu ar nepakankamu pagal ginčo šalių sudarytą draudimo sutartį. Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad draudikas atsisakymą perskaičiuoti draudimo išmokos, atlyginančios visos patalpos sienų perdažymo išlaidas, dydį grindžia būtent šiuo Taisyklių punktu.

Draudikas teigia, kad minėto spalvų ir atspalvių skirtumo nebus, nes yra objektyvi galimybė pagal paletes ir kodus tiksliai nustatyti reikiamą atspalvį. Draudikas bylą pateikė dviejų atestuotų statybos darbų specialistų atsakymus į klausimą, ar pagrįstas pareiškėjo argumentas dėl remonto apimties, teigiant, kad, perdažant vieną koridoriaus sieną, jos spalva skirsis nuo kitų.

Specialistas R. Kričena nurodė: „Atskiros sienos, kaip plokštumos, dažymas technologiškai įmanomas atliekant tai iki sekančio susikertančio paviršiaus. Kaip pavyzdys nuo vieno kampo iki kito kampo. Tam reikalinga dažų spalvų paletė, parenkant reikiamą spalvą."

Specialistas V. Reginis nurodė: „<...> Sugadinus dažais dengtos sienos paviršių, remonto metu turi būti atkurtas tik tas statinio elementas (šiuo atveju – konkreti pažeista plokštuma), kuris buvo sugadintas draudžiamojo įvykio metu. Kitos patalpos sienos, kurios įvykio metu nebuvo pažeistos, remonto darbams nepriskiriamos. Kiekviena dažų spalva bei atspalvis turi savo kodą gamintojo spalvų paletėje. Tai leidžia tiksliai atkurti esamą sienos atspalvį parenkant tinkamą dažų kodą. Praktikoje egzistuoja tikimybė, kad atkurtas paviršius minimaliai skirsis nuo esamo dėl natūralaus sienų senėjimo procesų: laikui bėgant dažai šviesėja, praranda sodrumą (natūralus nusidėvėjimas). Tokiu atveju rekomenduojama rinktis šiek tiek šviesesnį toną, kad vizualiai skirtumas būtų kuo mažesnis. Svarbu pažymėti, kad šis nedidelis tono skirtumas laikomas eksploataciniu nusidėvėjimu ir nėra laikomas žala, kurią privalo dengti draudikas. Todėl

[5] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.

visų patalpos sienų perdažymas nėra technologiškai būtinas atstatant sugadintą turtą ir nėra laikomas pagrįsta remonto apimtimi draudimo išmokos kontekste. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad pakanka dažyti tik sugadintą sienos plokštumą, o kitų sienų perdažymas nėra reikalingas."

Kaip minėta, remiantis Taisyklių B III dalies 2.2 papunkčiu, kai pastatai (pastatų elementai (įrenginiai) ar namų turtas, apdrausti atkūrimo verte, dėl draudžiamojo įvykio sugadinti, nuostolis yra šio turto remonto kaina. Nuostoliu laikomos tik remonto išlaidos, būtinos sugadintam turtui atkurti iki buvusios prieš pat įvykį būklės, neviršijančios to turto atkūrimo vertės, buvusios prieš pat draudžiamąjį įvykį.

Draudikas draudimo išmokos dydį nustatė, įvertindamas apgadintos sienos atkūrimo (remonto ir dažymo) darbus. Objektyvių duomenų, kad atlikus patikslintoje draudiko sąmatoje nurodytus darbus minėta siena nebus atkurta į iki Įvykio buvusią būklę, nėra. Taip pat nėra duomenų, kad dėl Įvykio būtų apgadintas kitas turtas ar dėl vienos sienos perdažymo nebūtų objektyvios galimybės naudotis kitu turtu pagal paskirtį, pablogėtų jo būklė.

Nors pareiškėja teigia atsirasiant estetinę problemą – sienų atspalvių skirtumą, draudiko pateikti specialių žinių turinčių asmenų paaiškinimai patvirtina, kad šiuo atveju yra objektyvi galimybė parinkti dažų spalvą ir atspalvį, kad nudažyta apgadinta siena iš esmės nesiskirtų nuo kitų sienų savo spalva. Minėtas išvadas paneigiančių duomenų nėra pateikta. Be to, kaip minėta, draudiko atsakomybė šiuo atveju yra ribojama draudimo sutarties sąlygomis. Atsižvelgiant į minėtas aplinkybes, spręstina, kad nėra pagrindo teigti, jog, perdažius tik apgadintą sieną, jos spalva skirsis nuo kitų gretimų sienų.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, darytina išvada, kad draudiko sprendimas atlyginti tik pažeistos sienos remonto darbų kainą laikytinas pagrįstu ir atitinkančiu kompensacinę draudimo išmokos esmę bei draudiko prisiimtos atsakomybės pagal draudimo sutartį ribas.

2. Dėl draudiko nustatytos pažeistos sienos remonto darbų kainos pagrįstumo

Pareiškėja kreipimesi į Lietuvos banką, be kita ko, nurodė, kad draudiko apskaičiuota pažeistos sienos remonto darbų kaina yra per maža reikalingiems darbams atlikti. Pareiškėja nurodė, kad kreipėsi į kelias vidaus apdailos darbus atliekančias įmones, šios už draudiko apskaičiuotą remonto darbų sumą nesutinka atlikti pažeistos sienos remonto darbų. Pažymėtina, kad nei draudikui, nei Lietuvos bankui pareiškėja nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad buvo kreiptasi į minėtas vidaus apdailos darbus atliekančias įmones.

Kaip minėta, pagal Taisykles, nuostolio dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į atkūrimo vertę, kuri pagal Taisyklių A VI dalies 1.1.1 papunktį apibrėžiama kaip tai vietovei būdinga analogiško tokios pat paskirties ir konstrukcijos naujo pastato atkūrimo, atliekamo naudojant tokias pat medžiagas ir įrangą (statybinė), vertė, kuri apima pastato pastatymo, įskaitant konstravimą ir projektavimą, išlaidas.

Atitinkamai, Taisyklių B IV dalies 3.1 papunktis, reglamentuojantis draudimo išmokos mokėjimą, numato, kad, jei pastatai sunaikinti ar sugadinti, draudimo išmoka mokama vadovaujantis pateiktais nuostolio dydį ir faktines atstatymo (remonto) išlaidas patvirtinančiais ir su draudiku suderintais dokumentais (projektais, statybos leidimais, atstatymo ar remonto darbų sąmatomis, rangos sutartimis, sąskaitomis už darbus, kuriuos būtina atlikti atstatant (atkuriant) draudžiamojo įvykio metu sunaikintą ar sugadintą turtą, pirktas medžiagas, būtiną įrangą objektui atstatyti iki būklės prieš draudžiamąjį įvykį, darbų priėmimo aktais, pastato pripažinimo tinkamu naudotis aktais ir kt. dokumentais) ir (arba) draudiko atliktu vertinimu.

Vadovaujantis Taisyklių B IV dalies 3.3 papunkčiu, jeigu nesutinkama atstatyti (nors tai įmanoma) ir (arba) neįrodoma, kad bus atstatyti sunaikinti, sugadinti pastatai, pastatų elementai (įrenginiai), kai pastatai apdrausti atkūrimo verte, draudikas gali vadovautis pastato rinkos vertės įvykio dieną nustatymo principu (nuostolio dydį nustatyti pagal analogiško turto rinkos kainą toje pačioje vietovėje, kurioje yra (buvo) apdraustas pastatas) arba draudimo išmoką apskaičiuoti atsižvelgdamas į pastato nusidėvėjimą (likutinę vertę). Tokiu atveju draudikas turi teisę parinkti draudimo išmokos apskaičiavimo būdą. Pastato nusidėvėjimas nustatomas, vadovaujantis Taisyklių 1 priedu arba, pastatų nuostolio atveju, mokant tiesiogines atkūrimo išlaidas (jei jos yra mažesnės nei pastatų likutinė vertė). Tiesiogines turto atkūrimo išlaidas sudaro tiesiogiai darbams atlikti būtinų materialinių ir darbo išteklių (statybos išteklių), t. y. medžiagų ir mechanizmų, eksploatacijos ir darbo užmokesčio vertė ir kitos su darbų vykdymu

tiesiogiai susijusios numatytos statybų vietos įrengimo, eksploatavimo ir valdymo išlaidos, socialinio draudimo mokesčiai. Taip pat, vadovaujantis Taisyklių B IV dalies 5.1 papunkčiu, nuostolio PVM dalis mokama tik pateikus nuostolio dydį ir faktines atstatymo (remonto) išlaidas patvirtinančius dokumentus (sąskaitas faktūras, čekius ir pan.).

Draudikas nurodė, kad tiek pradinę, tiek patikslintą sąmatas sudarė, naudodamas UAB „Sistela" programą. Remiantis Statybos produkcijos sertifikavimo centro, veikiančio Lietuvos Respublikos aplinkos ministro pavedimu, viešai skelbiama informacija, UAB „Sistela" rekomendacijos dėl statinių statybos skaičiuojamųjų kainų nustatymo yra įtrauktos į minėto centro registrą kaip parengtos vadovaujantis statybos techniniame reglamente STR 1.04.04:2017 „Statinio projektavimas, projekto ekspertizė" nustatytais principais.

Taigi, apskaičiuodamas žalos dydį, draudikas naudojo sertifikuotą sąmatų sudarymo programą, skirtą remonto išlaidoms pagal vidutines rinkos kainas skaičiuoti. Kaip minėta, įtraukus sienos tinko remontą ir veidrodžių perklijavimą, bendra patikslintos draudiko sudarytos sąmatos remonto vertė – 650,01 Eur be PVM.

Draudikas nurodė, kad, siekdamas papildomai pagrįsti nustatytą žalos dydį, kreipėsi į dvi faktiškai veikiančias statybines įmones, prašydamas sudaryti analogiškų remonto darbų sąmatas. Draudikas pateikė UAB „GEO TODAY" sudarytą sąmatą, pagal kurią bendra remonto vertė (be PVM) – 581,30 Eur; UAB „Infranet" sudarytoje sąmatoje bendra remonto vertė (be PVM) – 649,17 Eur.

Pažymėtina, kad, pareiškėjai nepateikus duomenų apie faktiškai patirtas remonto išlaidas, draudikas pagrįstai draudimo išmoką skaičiavo be PVM. Įvertinus draudiko pateiktas realiai veikiančių remonto įmonių sudarytas sąmatas, matyti, kad abiem atvejais nustatyta mažesnė arba iš esmės tokia pati remonto darbų kaina, kokia nurodyta draudiko sudarytoje patikslintoje sąmatoje, sudarytoje naudojant UAB „Sistela" programą. Įvertinus draudiko pateiktus duomenis, nesant objektyvių minėtas aplinkybes paneigiančių duomenų, darytina išvada, kad draudiko nustatyta remonto kaina yra ne mažesnė negu vidutinė tokių darbų kaina rinkoje ir apskaičiuota pagal draudimo sutarties sąlygas.

Taigi, patikslinta 650,01 Eur dydžio draudimo išmoka, apimanti tiesiogines remonto išlaidas ir netiesiogines, bet neišvengiamas sąnaudas, be kurių remontas negalėtų būti atliktas, atitiko Taisyklių nuostatas ir nepažeidė pareiškėjos intereso gauti išmoką, kurios pakanka nuostoliui atlyginti, atsižvelgiant į rinkoje esančias turto atkūrimo darbų kainas.

Atsižvelgiant į ginčo byloje nustatytas aplinkybes bei vertinant byloje esančių įrodymų visumą, konstatuotina, kad pareiškėjos reikalavimas perskaičiuoti draudimo išmoką, atlyginančią dėl Įvykio pareiškėjos buto sienai padarytą žalą, laikytinas nepagrįstu ir atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis